

Dagthema: Samen

Overweging 23 januari – Bert van der Meer

“...komt dus aan op verbeeldingskracht. En inspiratie, heel veel inspiratie. En met zo’n team kun je gaan vliegen. Daarom zongen we ook “soms gaan we op de vleugels ...”

Eerste lezing uit 1 Korintiërs

Tweede lezing uit Lucas

Openingsgebed

Wij komen samen om ons te voeden aan de bron waaruit het leven ontspruit.

Wij komen samen om de liefdevolle energie te delen

waaruit het leven wordt gevoed.

Wij delen in de kracht en gloed van al wat leeft.

In de naam van de Eeuwige
ontvangen we nieuw licht in onze ogen.
Amen.

Openingslied

H.Jongerus/J.B.Dykes

Hier wordt een huis voor God gebouwd
waar mensen samenkomen
en waar Hij zelf aanwezig is
om onder ons te wonen.

Hier wordt een boek opengelegd
en klinken goede woorden,
van God die van de mensen houdt
en die naar ons wil horen.

Hier wordt een tafel aangericht
om Jezus te gedenken,

die voor ons leven en geluk
zich weg heeft willen schenken.

Hier delen wij het levensbrood
en worden nieuwe mensen.
De aarde wordt een vredeshuis
vervuld van oude wensen.

Welkom en inleiding

Welkom hier in de Duif op zondag 23 januari 2022. Het is goed om weer hier te zijn!

Ik ga voor samen met Jan Meijer, Erwin zit achter de knoppen en zorgt ervoor dat wat we hier doen ook in talloze huiskamers, studeerkamers en zolderkamers te zien is. We zijn grenzeloos, in elk geval hier, nu, op zondagochtend.

Het koor zingt nog niet. Ze willen nog even wachten.

Maar wij zijn hier en dat is heerlijk!

Vandaag heb ik een mooie viering over ons. Over samen. Over gemeenschap. Over wie wat doet in de gemeenschap. Want iedereen draagt bij. Zoals we hier zijn doen we allemaal wat. Ik praat, jullie luisteren. Hoop ik tenminste. Ik heb de viering voorbereid, jullie maken daar gebruik van door daar je intenties bij aan te sluiten. Carla heeft brood en wijn klaargezet, Jan en ik delen dat straks uit en jullie nemen het tot je. Het ene kan niet zonder het andere en er zijn geen meerdere of mindere taken.

Centraal staat de lezing van Paulus aan de Christenen van Korinthe. Paulus maakt een vergelijking tussen een gemeenschap en een lichaam. Iedereen in de gemeenschap heeft een taak en je kunt geen delen missen. Dat betekent voor jullie dat je hier dus elke zondag in de viering moet zijn en dat is ook precies mijn bedoeling 😊.

Verder hebben we een prachtig lied van Wende Snijders, naar een gedicht van Marieke Lucas Rijneveld. Dat gedicht heb ik afgedrukt, Wende heeft er een lied van gemaakt, dus ze zingt niet altijd letterlijk die tekst. En heeft van de laatste woorden van het gedicht een refrein gemaakt.

De tweede lezing uit Lucas brengt ons bij het begin van Jezus' leven als rondtrekkende leraar.

Het evangelie van Lucas wil een 'geordend verhaal' zijn opgebouwd uit zoveel mogelijk ooggetuigenverklaringen. In het gedeelte dat we lezen krijgt Jezus in de synagoge de boekrol van Jesaja. Hij rolt hem af tot het gedeelte waarin staat dat er goed nieuws is voor armen, gevangenen, blinden, en onderdrukten. En voegt daaraan toe "dat die tekst vandaag in vervulling is gegaan". Dat was niet minder dan een revolutie.

We hebben verder twee liederen van Stef Bos, de huiszanger van Jan. In het eerste, “kan het niet alleen” Visueel is daar veel te zien, want een zandkunstenaar geeft beelden bij de tekst van Stef Bos. Dus als je in de kerk zit, zorg dan dat je de monitor goed kunt zien. Het is het waard, kan ik je verklappen.

Het tweede lied was een inkopper, “Samen staan we sterk”. Dat past natuurlijk mooi bij het thema.

En nee, we gaan het vandaag niet hebben over The Voice. Nou ja, één zinnetje dan.

Ik wens ons een goede viering.

1 Korintiërs 12,12-27

Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden; of we nu Joden of Grieken zijn, slaven of vrije mensen, we zijn allen van één Geest doordrenkt. Tegelijk bestaat een lichaam niet uit één deel, maar uit vele. Als de voet zou zeggen: ‘Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam,’ hoort hij er dan werkelijk niet bij? En als het oor zou zeggen: ‘Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam,’ hoort het er dan werkelijk niet bij? Als het hele lichaam oog zou zijn, waarmee zou het dan kunnen horen? Als het hele lichaam oor zou zijn, waarmee zou het dan kunnen ruiken? Maar God heeft juist alle lichaamsdelen hun eigen plaats gegeven, precies zoals Hij dat wilde.

Als ze met elkaar slechts één lichaamsdeel zouden vormen, zou dat dan een lichaam zijn? Het is juist zo dat er een groot aantal delen is en dat die met elkaar één lichaam vormen. Het oog kan niet tegen de hand zeggen: ‘Ik heb je niet nodig,’ en evenmin kan het hoofd tegen de voeten zeggen: ‘Ik heb jullie niet nodig.’ Integendeel, juist die delen van het lichaam die het zwakst lijken zijn het meest noodzakelijk. De delen van ons lichaam waarvoor we ons schamen en die we liever bedekken, behandelen we zorgvuldiger en met meer respect dan die waarvoor we ons niet schamen. Die hebben dat niet nodig. God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen.

Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde.

Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit.

[De troostzoekers T: Marieke Lucas Rijneveld M: Wende Snijders \(met het Nederlands Operakoor\)](#)

Zoals geluk gevaarlijk is voor wie er spaarzaam mee omgaat, voor wie niet-leven een koud kunstje werd, voor wie hier binnenkomt en twijfelt aan alles wat mooi is, twijfelt aan zijn plek in de wereld, voor wie eindeloos teert op het verlangen naar beterschap,

voor wie niet breekbaar wil zijn net zo min als populierensterk en wie mij raakt geef ik de wind, voor wie met een bevel tot omhakken in de hand rillerig plaatsneemt of juist wil opbloeien en zie me, voor wie alleen wil zijn maar het niet langer meer kan.

Zoals geluk gevaarlijk is voor hen die het niet kunnen delen, voor wie wel glimlacht maar de snik onzichtbaar en hoog in de keel heeft, voor wie alles verloor waar hij van hield, voor hen die de koek uit de mond sparen en altijd andermans honger stillen,

voor wie weerloos omgaat met de dingen, voor wie iedere avond zichzelf het donker van zijn kop injaagt, voor wie de hoop heeft opgegeven als een zieke kameraad, voor wie van alles denkt maar te weinig uitspreekt, voor wie moe is maar niet meer

in slaap komt en eeuwig ligt te woelen, voor hen die willen leunen, voor wie onder de mensen wil zijn als onder een warme deken, voor wie niet weet wie hij is en altijd onzeker, we zijn de leegte, zeggen we, we zijn de leegte en weten niet hoe ons te vullen.

Zoals geluk gevaarlijk is voor de rokeloze, voor wie verstrikt zit in eigen-ik, voor wie de weerloosheid weg-eet, koopt, slikt, voor wie zichzelf bezeert omdat een ander het niet meer doet, voor wie stemmen hoort maar zelden een lief woord, voor wie bang is om

verlaten te worden en in een leeg huis thuis te komen, voor wie zélf uit voorzorg iedereen verlaat, voor wie weet dat het hart op vele

manieren kan breken en vergeet dat het ook op vele manieren weer kan helen, voor wie en voor iedereen is hier een plek.

Lucas 4,14-21

Vervuld met de kracht van de Geest keerde Jezus terug naar Galilea. Het nieuws over Hem verspreidde zich in de hele streek. Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen en werd door allen geprezen. Hij kwam ook in Nazaret, waar Hij was opgegroeid, en volgens zijn gewoonte ging Hij op sabbat naar de synagoge. Toen Hij opstond om voor te lezen, werd Hem de boekrol van de profeet Jesaja overhandigd, en Hij rolde hem af tot de plaats waar geschreven staat:

‘De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd.

Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen.’

Hij rolde de boekrol op, gaf hem terug aan de dienaar en ging weer zitten; de ogen van alle aanwezigen in de synagoge waren op Hem gericht. Hij zei tegen hen: ‘Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.’

Overweging

Korinthe was een grote havenstad in het huidige Turkije. En er was heibel in de gemeenschap. Er waren mensen die een voorganger het einde vonden en er waren anderen die dat van een andere voorganger vonden. Zo vormden zich clubjes rondom de favoriete voorgangers en die gingen elkaar verketteren.

Er was een probleem met de manier waarop mensen zich seksueel gedragen. Er waren misstanden en sommigen vonden dat dat prima was, omdat ze ‘vrij in Christus’ geloven en ‘zijn barmhartigheid eindeloos is’.

Paulus legt uit dat je daar niet onverschillig tegenover kunt staan, onder meer vanwege de emotionele puinhopen die het gevolg zijn van seksuele losbandigheid. Waarvan akte, dacht ik, bij de grootste publiekstrekker deze week op televisie.

Er was ook nog een issue met offerdieren; of je het vlees van die offerdieren mag eten, of niet.

Op al die issues antwoordt Paulus door aan te geven hoe ze over dat issue moeten nadenken, met verwijzingen naar wat Jezus daarover gezegd heeft. Zo ook met het gedeelte dat we vandaag lezen. Dat gaat in eerste instantie over wie welke talenten heeft, welke gaven, dat gedeelte lezen we vorige week in de viering met Helma. Vandaag lezen we dat een gemeenschap is als een lichaam, en dat elk gedeelte een eigen, specifieke functie heeft. Je kunt niet zeggen: we willen allemaal hoofd zijn, want dan komen we nergens. Je kunt niet je stem vergeten, want dan kun je niets zeggen. En als we niet twee maar één been hadden, omdat er te weinig gegadigden zijn om de benen te vormen, dan konden we niet lopen, maar maximaal hinken. En al helemaal niet rennen. Dat laatste is geen willekeurig voorbeeld. Zoals een aantal van jullie weten heeft Marian daags voor Kerstmis haar rechterbeen gebroken. Het gaat goed met haar, ze herstelt voorspoedig. Maar het heeft mij wel doen beseffen bij hoeveel dingen, in huis en buitenshuis, je twee (gezonde) benen nodig hebt waarop je kunt lopen.

Paulus legt uit dat Gods geest in iedereen werkt, op een manier die ertoe leidt dat je elkaar versterkt. Meer dan de som der delen.

Paulus heeft het hier nadrukkelijk over een geloofsgemeenschap, de parochie van Korinthe.

Je kunt dit alleen ook verbinden met de manier waarop organisaties worden bestuurd. We kennen allemaal taakgerichte sturing. Heel duidelijk, stap voor stap, word je uitgelegd wat je moet doen. Als je het vergelijkt met koffie zetten: Eerst de zaag, hout, deze afstand, deze dikte.

Als je iemand aanstuurt met ervaring, dan geef je geen gedetailleerde instructie, maar is het voldoende om te zeggen “zaag een plank”. Beiden is nog steeds taakgerichte sturing.

Doelgerichte sturing is wat anders. Dan zeg je “we gaan een schip bouwen” en iedereen stapt naar voren om daar naar eigen inzicht invulling aan te geven. En er is afstemming wie wat doet, want anders wordt het een rommeltje.

Als je nog een stap verder gaat, ga je mensen inspireren. Dan zeg je: ik wil een nieuwe wereld gaan ontdekken. Of: laten we een kathedraal bouwen. Een kathedraal is een ontzagwekkend bouwwerk, dat nergens in één mensenleven is voltooid. Het komt dus aan op verbeeldingskracht. En inspiratie, heel veel inspiratie.

En met zo'n team kun je gaan vliegen. Daarom zongen we ook “soms gaan we op de vleugels van een lied, en durven dan de zwaartekracht vergeten”. Ik heb er zelfs even over gedacht om “vlieg met me mee naar de regenboog” in deze viering te halen.

Die inspiratie, die biedt Jezus in de lezing van Lucas. Hij krijgt de rol van Jesaja aangereikt, opent daar een gedeelte en begint voor te lezen. Stel je voor dat iemand dat doet, zodanig dat je je dat na jaren nóg herinnert. Dat moet heel inspirerend zijn geweest. En dan: wat hij voorleest. Hij leest: “De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen.” En om aan alle twijfel een einde te maken voegt hij daaraan toe, als hij weer is gaan zitten “Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan”

Ik heb me lang afgevraagd waarom Jezus zo de nadruk legt op de armen, de blinden, onderdrukten, maar ik heb een antwoord, denk ik. We kennen allemaal onze momenten waarop je je verloren voelt, waarop het tegenzit, lichamelijk, geestelijk, allebei. Dat je twijfelt aan alles wat mooi is, twijfelt aan je plek in de wereld, eindeloos teert op je verlangen naar beterschap. Voor die en iedereen is er een plek, en dan zijn we weer terug in het lied van Wende met de prachtige woorden van Marieke Lucas Rijneveld. Lees dat gedicht nog maar eens terug, daar gaat het over voor wie niet weet wie hij is en altijd onzeker, we zijn de leegte, zeggen we, we zijn de leegte en weten niet hoe ons te vullen.

Voor die en iedereen is er een plek zingt ze.

Want als je jezelf vindt in die situatie, dan heb je behoefte aan troost, aan steun, aan een arm om je heen, iemand die naar je luistert, die die zee van onrust in je tot kalmte brengt.

En dat, beste mensen, is waar het idee van de individualistische mens faalt. Er is geen ‘wij’ en ‘zij’, er is alleen maar ‘wij’. Dat zijn wij zoals we hier zijn, als geloofsgemeenschap. Maar dat is ook ‘wij’ in de zin van je familie, de mensen met wie je groot geworden bent, maar ook degenen die je voorgingen. En dat zijn ook de mensen door wie jij je laat inspireren. Van wie jij stukken leest, boeken. Die je bewondert om wie ze zijn geworden, of wat ze hebben bereikt. Allemaal wij.

Ik geef een voorbeeld uit mijn eigen geschiedenis.

De ouders van mijn grootmoeder, zowel aan moederskant als aan vaderskant, kwamen uit Duitsland. Niet omdat ze het daar toen zo goed hadden, we zouden het nu economische vluchtelingen noemen. Ik heb dus vluchtelingen in mijn familie.

Ook in mijn familie pleegde een jongen zelfmoord. Een neef van me.
Ook: verschillende echtscheidingen die, dat weten we, in het beste geval opluchting bieden na een periode van emotionele spanningen. En in het slechtste geval jarenlange gevangenschap in een vchtscheiding.
Armoede is er weinig geweest in mijn familie, volgens mij, maar ik heb zelf wel armere tijden gekend. Als kind en als volwassene.
Dus als Jezus het over armen, gevangenen, onderdrukten en blinden heeft, dan heeft hij het over mij, of minimaal mijn familie. En over jou en jouw familie. Allemaal dichtbij.
De kunst is om daaruit het bewustzijn te ontwikkelen dat we samen zijn. Dat mensen die hier nu zijn in deze kerk samen zijn. Mensen op deze wereld samen zijn, jong en oud, rijk en arm, waar je wieg ook heeft gestaan. En de generaties die ons zijn voorgegaan en die na ons komen, dat we met hen samen zijn, want zij leven door in ons en wij in hen.
Ramses Shaffy zong het al: we zullen doorgaan... tot we samen zijn.
Moge het zo zijn

Stilte gevolgd door muziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige, die in ons woont,
die de herinnering aan het Verbond met ons levend houdt,
die ons elke dag tekenen geeft
van Zijn aanwezigheid in ons mensen.

Ik geloof in de kracht van Gods Geest
die vorm geeft aan onze toekomst,
die niet blijft staan bij het verleden,
die ons rust geeft na spanning,
die ons het goede leert kennen in kwade tijden,
die ons inspireert als wij leeg en afgemat zijn.

Ik geloof door Jezus Messias in de menswording van het goddelijke,
in de mogelijkheid van tegenspraak,
in de genezing van lichamelijke en geestelijke kwetsuren,
in de omkering van onze werkelijkheid.

Ik geloof in de gemeenschap van mensen,
die bezield door geloof,
struikelend op zoek zijn naar het beste in zichzelf,
in elkaar en in de wereld.
Mensen die in de wereld in verbinding willen staan
met hun medemens dichtbij en veraf.
Ik geloof!
Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Daarnaast kan je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift geven:

<https://betaalverzoek.rabobank.nl/betaalverzoek/?id=570K6TYoRaSaiXmKRIUDVw>

Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank!!!

Lied [Kan het niet alleen - Stef Bos](#)

Ik kan bergen verzetten.
Kan grenzen verleggen.
Kan de tijd laten stilstaan, verliezen en doorgaan.
Ik kan de liefde verklaren.
Kan de hemel beloven.
En ik kan tegen de stroming in de toekomst geloven.
Maar ik kan het niet alleen (4x)

Ik kan de sterren laten vallen.
Kan het water laten branden.
En ik kan stap voor stap de wereld veranderen.
Maar ik kan het niet alleen (4x)

En ik kan het donker verlichten.
Kan jouw leiden door de nacht.
En ik kan mijzelf overwinnen.
Beter worden dan ik dacht.
Kan de zwaarte van jouw schouders laten vallen.
En tegen de verdrukking in, dwars door alles heen.

De hemel op aarde laten zien.
En ik kan de tijd laten stilstaan, kan verliezen en doorgaan,
Met vallen en opstaan.
Van voorafaan beginnen.
De sterren van de hemel zingen.
Het water laten branden.
De wereld veranderen.
Maar ik kan het niet alleen.
Maar ik kan het niet alleen (4x)

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

- V: Eeuwige, Gij kent ons en weet wie wij zijn.
Gij kent onze verlangens
en kent onze angsten.
Wij zijn ongelijk,
want nog altijd verschillend.
- V: Maar toch, God van mensen,
bindt ons een geheim.
Een geheim dat verteld wordt,
verklaard wordt, ontraadseld
en toch een geheim blijft.
Een wonder, een kracht:
want ons werd gezegd
van genade en vrede,
dat U zich niet afkeert van ons,
van Uw mensen.
Uw mensen die diep in hun hart willen leven
voor alles wat goed is,
voor alles wat God is.
- A: Wij danken U God,
voor het woord ons geworden
in Jezus Uw Zoon, die het sprak
en die deed wat Hij doen moest op aarde;

waar eenzaamheid, hoon en bezering Hem wachtte.
Eeuwige, leer ons luisteren,
want Hij was de mens,
zo volmondig, volkomen,
die leerde wat trouw is
en preekte van liefde,
van leven, vergeven.
Hij wees ons de weg
en liet het Onzichtbare zien:

- V. De God van ons mensen,
verschenen in Jezus,
de helper, de trooster,
het licht van de wereld,
het leven, het Lam,
die hier aan Zijn tafel
verwarden, verdwaalden,
verwaaiden, verweesden
een plaats heeft gegeven;
niet vraagt hoe je was, hoe je bent,
maar vermoedt hoe je worden zal,
samen met Hem, na de maaltijd.
Zo blijft Hij eenvoudig, gewoon,
in ons midden,
zoals in de avond toen Hij werd verraden:
Hij deelde en schonk met het zekere weten
van lijden en sterven. Hij deelde zich uit.
- A. Het brood in Zijn handen werd ons tot een teken.
Hij nam het, hij brak het en dankte U, Vader.
Hij deelde en zei: “Neemt allen en eet,
want dit is Mijn lichaam, gebroken voor U.”
- A. Zo nam Hij de beker en dankte de hemel
voordat Hij hem doorgaf met deze belofte:
“Dit is de beker van nu en uw toekomst,
met wijn van het nieuwe verbond van altijd.
Dit is Mijn bloed dat voor u en de mensen

zal worden vergoten als delging van schulden,
voor nu en voor later is dit u een teken:
Ik geef het aan u. Neemt en denkt dan aan mij.”

- V: Liefdevolle God, zegen ons
en heilig de gaven, dit Brood, deze Wijn,
en wijdt ook al Uw mensen die komen ter tafel,
wanneer zij aanvaardden hun deel van leven.
- V. Heer, onze God, wij bidden in stilte,
Uw stilte, om kracht.
Laat ons Uw Geest een woning bereiden.
- A: God, onze Vader,
geef ons een hart dat klopt voor de nood in de wereld.
Gij kent ons, en weet wie wij zijn.
Wij zijn ongelijk,
want nog altijd verschillend.
maak ons dan één,
zo gelijk als de Ene gelijk was aan U,
in geduld en genade.
- V: Eer aan U, Vader, door Jezus Messias,
in de Heilige Geest,
hier, nu, maar ook morgen,
tot in lengte van dagen. Amen.

Nodiging

Het thema van vandaag is ‘samen’. Samen zijn wij hier vandaag, in deze kerk verzameld.

Je hebt ervoor gekozen om met ons, samen dit uur met elkaar door te brengen. Daarmee verbinden we ons met elkaar. En het gaat verder, want we delen ook de gebeden en gezangen met elkaar en we zorgen ervoor dat we dit altijd blijven doen, lector, geluid en beeld technicus, uitnodiging, boekje, koffie, muziek, publiek, voorganger. Wij zijn hier, samen verenigd rond Christus, die brood en wijn deelde met zijn vrienden, als symbool van het delen van het leven. Het doorgeven van het leven.

In de Duif is iedereen welkom aan de tafel. Wat je ook gelooft, wie je ook bent, je bent welkom aan deze tafel. Dus kom naar voren, en deel mee in dit brood en deze wijn die ons allemaal verbindt.

Voor jou is hier een plek. Je kunt het niet alleen. Samen staan we sterk. Kom dan, want alles is gereed

Breken en delen van brood en wijn

Voorbeden

Er gebeurt soms zoveel rondom ons dat we vergeten hoezeer we op elkaar lijken. En met elkaar verbonden zijn. Dat daden van de een gevolgen heeft voor gevoelens van de ander. Dat je je daarom rekenschap moet geven van die ander, omdat jij dat zelf zou kunnen zijn, een dag later of eerder. Behandel een ander zoals jezelf zou willen is daarom wederkerig. Daarvoor wil ik bidden.

Ik wil bidden voor alle mensen die door ziekte in een andere werkelijkheid leven dan die wij dagelijks ervaren. Een wereld waar je afscheid moet nemen van een gezond lichaam, of een gezonde geest. Om kracht om dit lot te kunnen dragen.

Ik wil bidden voor ons. Dat wij de kracht mogen vinden om vandaag en alle volgende dagen te getuigen van de wetenschap dat we allemaal samen zijn, onderdeel van de mensheid, met elkaar verbonden. Hoe moeilijk dat soms ook valt in gezelschappen met andersdenkenden. Dat wij de stem mogen zijn die de verdeeldheid geneest, misstanden aan de kaak stelt, helderheid brengt waar onduidelijkheid is en inspireert ... om de verbondenheid te zien.

Het rijk der hemelen

Onze Vader die in de hemel zijt,
geef mij een plek op aarde waarvan de naam mij heilig is,
een koninkrijk dat mijn huis is,
een plek die mijn spelend kind ruimte wil geven
waar dan ook.

Geef mij een plek waar het koren groeit voor mijn brood,
waar de wind in de bomen en het vuur in huis
vergeving van alle schuld is,
zoals ook ik vergiffenis ben voor dat stukje aarde
dat zonder mij braak zou liggen,
een plek die mij niet in verzoeking leidt, die mij verlost van angst.

Samen staan we sterk

Dit lied van Stef Bos heeft een opbouw. Kijk eens naar de tekst. Eerst alleen, daarna samen.

En luister zo hoe de begeleiding diezelfde tred houdt. Eerst alleen piano, dan steeds meer instrumenten. Steeds meer. Soms voorspellen de instrumenten de tekst, soms is het andersom. Hoor hoe de opbouw van de begeleiding de boodschap ondersteunt: samen staan we sterk.

Samen Staan We Sterk   Stef Bos

Samen staan we sterk
Niemand kan alleen
Je bouwt een kathedraal
Met velen om je heen
Ik heb het vaak gedacht
Beter af alleen
Maar enkelvoud beperkt
Samen staan we sterk

Samen staan we sterk
De wereld is zo groot
De sterren staan zo ver
De hemel is zo hoog
Het doet er niet veel toe
Hoe koud het je ook laat
Samen ben je meer
Je weet het vroeg of laat

Het is de eenvoud van de tweevoud
Je vindt het niet als je het zoekt
Je hoeft er niemand voor te volgen
Het komt vanzelf naar je toe

Samen staan we sterk
Ik heb het nooit geloofd
Hield alles op een afstand
En woonde in mijn hoofd
Tot ik werd overvallen door een storm op volle zee
Ik ben eruit gekomen maar ik kon het niet alleen

Het ligt onzichtbaar in jouw handen
Het is een godsdienst zonder kerk

Het is een volkslied zonder woorden
Samen staan we sterk

Mededelingen

Slotlied

H.Oosterhuis/A.Oomen

Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.
Hij is ons verschenen toen wij in
duisternis waren, in schaduw van dood.
Hij zal onze voeten richten op de
weg van de vrede.   *(tweemaal te zingen)*

Zegenbede

De Eeuwige zij voor je, om je de juiste weg te wijzen.
De Eeuwige zij achter je, om je in de armen te sluiten
en om je te beschermen tegen gevaar.
De Eeuwige zij onder je om je op te vangen wanneer je dreigt te vallen.
De Eeuwige zij in je om je te troosten als je verdriet hebt.
De Eeuwige zij rondom je als een beschermende muur,
wanneer anderen over je heen vallen.
De Eeuwige zij boven je om je te zegenen.
Zo zegene God jou vandaag, morgen, alle dagen van je leven.

